

Tužilaštvo – Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине
Poseban odjel za ratne zločine
Посебан одјел за ратне злочине
Sarajevo - Sarajevo

Posebno odjeljenje za ratne zločine

Broj: T20 0 KTRZ 0002834 05

Sarajevo, 11.12.2023. godine

SUDU BOSNE I HERCEGOVINE
-Sudiji za prethodno saslušanje-
SARAJEVO

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

PROTIV

MLAČO DŽEVADA I DR.

O P T U Ž N I C A

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: [REDACTED]

Osumnjičeni:

- 1. Dževad Mlačo**
 - 2. Selmo Cikotić**
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka i), člana 226. stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, *p o d i ž e m*:

O P T U Ž N I C U

Protiv:

Dževada Mlače, rođenog 1954.
godine u Bugojnu,
državljanina BiH,

Selme Cikotića, rođenog 1964.
godine u mjestu Trpezi, opština Berane, Republika Crna Gora,
državljanina BiH,

ŠTO SU:

Tokom rata u BiH i u vrijeme oružanog sukoba između HVO i ARBiH, u vremenskom periodu od 18.07.1993. godine do polovine aprila 1994. godine,

Dževad Mlačo, kao predsjednik Ratnog predsjedništva opštine Bugojno,

Selmo Cikotić, kao komandanat OG Zapad ARBiH od 12.03.1993. do 13.04.1994. godine, a od navedenog dana u svojstvu načelnika štaba u 7. korpusu ARBiH,

Svako od njih, za vrijeme obavljanja gore pomenutih dužnosti, odnosno funkcija, te u okviru svojih ovlaštenja, postupali suprotno pravilima Međunarodnog humanitarnog prava, kršeći odredbe članova 75., 86. i 87. Dopunskog protokola broj I uz Ženevske Konvencije od 12. augusta 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, čl. 3. i 130. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. augusta 1949. godine, te suprotno Naredbi Predsjedništva RBiH o primjeni pravila međunarodnog ratnog prava u Oružanim snaga RBiH i Dopunskog protokola II iz 1977. godine, tako što su: Mlačo Dževad naredio ubistva zarobljenika hrvatske nacionalnosti na način da je napravljen spisak tzv. "ekstrema" zarobljenika HVO, a potom odvođenje tih lica u prostorije BH banke, gdje su mučeni i premlaćivani, nakon čega su od strane pripadnika vojne policije odvođeni u posebne prostorije na lokalitetu Rostovo, da bi potom od strane pripadnika vojne policije

likvidirani, Selmo Cikotić [REDACTED] izdavali naredbe da se zarobljena lica hrvatske nacionalnosti izvode na obavljanje prinudnih radova na prvim borbenim linijama, svjesni da je takvo postupanje nedozvoljeno i nezakonito, jer je im je na takav način ugrožen život, te na taj način nečovječno postupali prema istima, te Selmo Cikotić nije preuzeo nužne i razumne mјere da spriječi premlaćivanja i ubistva zarobljenih pripadnika HVO, iako je imao informacije koje su mu omogućavale da zaključi da se njemu podređeni pripadnici spremaju učiniti takva krivična djela i propustio da kazni izvršioce ovih krivičnih djela, iako je imao razloga da zna za izvršenje istih, pa su tako:

1. **Dževad Mlačo**, u svojstvu predsjednika Ratnog predsjedništva opštine Bugojno, nakon 15. vanredne sjednice Ratnog predsjedišta, dana 22.07.1993. godine, kao de facto autoritet civilne i vojne vlasti na području opštine Bugojno, čije su se odluke poštovale i provodile, donio odluku da se određeni broj zarobljenika hrvatske nacionalnosti koje je označio kao „esktremni dio“ tajno likvidira, navodeći u ličnom dnevniku „Zvanično: Ne smijemo imati civilnih zarobljenika, tajno- Ekstremni dio zarobljenih vojnika da se likvidira“, pa je u cilju realizacije naredbe o likvidaciji, naredio [REDACTED] da sačini spisak od 23 do 26 zarobljenika koji se imaju smatrati ekstremima, što je ovaj i učinio, da bi Dževad Mlačo početkom mjeseca oktobra 1993. godine, takođe u cilju realizacije naredbe o likvidaciji zarobljenika, spriječio njihov transport u Kazneno popravni zavod u Zenici, na način da je izdao naredbu da se zaustavi transport iz navodno bezbjednosnih i tehničkih razloga, iako su organi bezbjednosti utvrdili da su ispunjeni svi uslovi za transport zarobljenika, niti su uočeni bilo kakvi tehnički problemi, nakon čega su tokom mjeseca oktobra 1993. godine lica sa ovog spiska: [REDACTED]

[REDACTED] od strane pripadnika vojne policije 307. motorizovane brigade ARBiH odvedena iz logora Iskra u prostorije BH banke, dok su sa radova u Pruscu u prostorije BH banke dovedeni [REDACTED]

[REDACTED], a u ove prostorije sa nepoznate lokacije doveden zarobljenik [REDACTED], gdje su ih pripadnici vojne policije, u namjeri lišenja života udarali rukama, nogama i tupim predmetima po svim dijelovima tijela na taj način im nanoseći snažan tjelesni i duševni bol i patnje, a od kojih zadobijenih povreda, su u BH banci zarobljenici [REDACTED]

[REDACTED] preminuli, da bi u navedenom periodu, Dževad Mlačo naredio da se zarobljenici označeni kao ekstremi izdvoje i odvedu na posebnu lokaciju, u prostorije motela na Rostovu, opština Bugojno, koju je lično odredio i na koju je, u periodu kada su zarobljenici premlaćivani i ubijani dolazio, gdje mu je od strane [REDACTED] ukazano da se sa takvim radnjama prema zarobljenicima mora prestati, a on i pored toga nastavio da realizuje odluku o likvidaciji „ekstrema“, pa su tako zarobljenici [REDACTED]

[REDACTED] od strane pripadnika vojne policije [REDACTED]

[REDACTED], u grupama od dva do četiri zarobljenika, odvezeni u motel na Rostovu, gdje je, od posledica premlaćivanja izvršenog od strane pripadnika vojne policije 307. motorizovane brigade preminuo zarobljenik [REDACTED], dok su ostali navedeni zarobljenici, osim [REDACTED] koji je prilikom transporta do motela uspio pobjeći, na lokalitetu Rostova, tokom mjeseca oktobra 1993. godine, hicima iz vatrenog oružja ispaljenim od strane strane pripadnika ove jedinice ubijeni a njihovi posmrtni ostaci nikada nisu pronađeni, osim posmrtnih ostataka [REDACTED]

[REDACTED] koji ekshumirani na lokalitetu Rostovo, opština Bugojno.

2. **Selmo Cikotić**, u svojstvu komandanta Operativne grupe zapad, 3. korupusa ARBiH od 12.03.1993. do 13.04.1994. godine, a od navedenog dana u svojstvu načelnika štaba u 7. korpusu ARBiH [REDACTED]

[REDACTED] znajući da se radi o nedozvoljenoj radnji prema zarobljenicima, jer je im je na takav način ugrožen život, nečovječno postupali prema istima, na način da su u perodu septembar-decembar 1993. godine, izdavali naredbe podređenim pripadnicima 307. motorizovane brigade Armije R BiH, da zatvorenike hrvatske nacionalnosti odvode na obavljanje prinudnih radova na prve borbene linije i to u mjesta: Podripci, Sabljari, Pajić Polje, Donja Hrasnica, Gornja Hrasnica, Pirići, Duratbegović Dolac, i druga mjesta, te su odvedeni zatočenici vršili uređenje borbenih položaja Armije R BiH kopali rovove, tranšeje i zemunice, gdje su vrlo često bila vatrena dejstva čime su bili korišteni i kao „živi štit“ prilikom kojih radova su u navedenom periodu, uslijed razmjene vatre između pripadnika HVO i ARBiH smrtno stradali zarobljenici [REDACTED]

[REDACTED], a ranjeni zarobljenici [REDACTED]

3. **Selmo Cikotić** u svojstvu komandanta Operativne grupe Zapad, 3. korupusa ARBiH od 12.03.1993. do 13.04.1994. godine, a od navedenog dana u svojstvu načelnika štaba u 7. korpusu ARBiH, kao nadređena osoba pripadnicima 307. motorizovane brigade, suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava pri tome kršeći odredbe članova 75., 86. i 87. Dopunskog protokola broj I uz Ženevske Konvencije od 12. augusta 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, čl. 3. i 130. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. augusta 1949. godine, te suprotno Naredbi Predsjedništva RBiH o primjeni pravila međunarodnog ratnog prava u Oružanim snaga RBiH i članu 27. Uredbe sa zakonskom snagom o Okružnim vojnim sudovima, propustio da preduzme sve moguće mjere u granicama svoje moći da spriječi učinjenje krivičnih djela ubistva i nečovječno postupanje, koje su izvršene na način da su, nakon što je Dževad Mlačo u svojstvu predsjednika Ratnog predsjedništva opštine Bugojno, nakon 15. vanredne sjednice Ratnog predsjedništva, dana 22.07.1993. godine, kao de facto autoritet civilne i vojne vlasti na području opštine Bugojno, čije su se odluke poštovale i provodile, donio odluku da se određeni broj zarobljenika hrvatske nacionalnosti koje je označio kao „esktremni dio“ tajno likvidira, nadvodeći u ličnom dnevniku „Zvanično: Ne smijemo imati civilnih zarobljenika, tajno- Ekstremni dio zarobljenih vojnika da se likvidira“, pa je u cilju realizacije naredbe o likvidaciji, naredio [REDACTED] da sačini spisak od 23-26 zarobljenika koji se imaju smatrati ekstremima, što je ovaj i učinio, da bi Dževad Mlačo početkom mjeseca oktobra 1993. godine, takođe u cilju realizacije naredbe o likvidaciji zarobljenika, spriječio njihov transport u Kazneno poravni zavod u Zenici, na način da je izdao naredbu da se zaustavi transport iz navodno bezbjednosnih razloga i tehničkih problema, iako su organi bezbjednosti utvrdili da su ispunjeni svi uslovi za transport zarobljenika, niti su uočeni bilo kakvi tehnički problemi, nakon čega su tokom mjeseca oktobra 1993. godine lica sa ovog spiska: [REDACTED]

[REDACTED] od strane pripadnika vojne policije 307. motorizovane brigade ARBiH odvedena iz logora iskra u prostorije BH banke, dok su sa radova u Pruscu u prostorije BH banke dovedeni [REDACTED]

[REDACTED], a u ove prostorije sa nepoznate lokacije doveden zarobljenik [REDACTED], gdje su ih pripadnici

vojne policije udarali rukama, nogama i tupim predmetima po svim dijelovima tijela na taj način im nanoseći snažan tjelesni i duševni bol i patnje, a od kojih zadobijanih povreda, su u BH banchi, zarobljenici [REDACTED]

[REDACTED] preminuli, da bi u navedenom periodu, Dževad Mlaćo naredio da se zarobljenici označeni kao ekstremi izdvoje i odvedu na posebnu lokaciju na Rostovo, opština Bugojno, koju je lično odredio i na koju je, u periodu kada su zarobljenici premlaćivani i ubijani dolazio, gdje mu je od strane [REDACTED]

[REDACTED] ukazano da se sa takvim radnjama prema zarobljenicima mora prestati, a on i pored toga nastavio da realizuje odluku o likvidaciji „ekstrema“, pa su tako zarobljenici [REDACTED]

[REDACTED] od strane pripadnika vojne policije

[REDACTED], u grupama od dva do četiri zarobljenika, odvezeni u motel na Rostovu, gdje je, od posledica premlaćivanja izvršenog od strane pripadnika vojne policije 307. motorizovane brigade preminuo zarobljenik [REDACTED], dok su ostali navedeni zarobljenici, osim [REDACTED] koji je uspio pobjeći, na lokalitetu Rostova, tokom mjeseca oktobra 1993. godine, hicima iz vatrenog oružja ispaljenim od strane pripadnika ove jedinice ubijeni a njihovi posmrtni ostaci nikada nisu pronađeni, osim posmrtnih ostataka [REDACTED]

[REDACTED] koji ekshumirani na lokalitetu Tvrđulja, mjesto Rostovo, opština Bugojno, iako je imao informacije koje su mu omogućavale da zaključi da se njemu podređeni pripadnici spremaju učiniti takva krivična djela i propustio je da preduzme mjere koje su potrebne da se pokrene krivični postupak zbog mučenja i ubistva navedenih ratnih zarobljenika, jer je imao informacije koje su mu omogućavale da zaključi da su njemu podređeni pripadnici nečovječno postupali prema ratnim zarobljenicima, te počinili ubistva ratnih zarobljenika.

Čime bi počinili:

Mlaćo Dževad, radnjom pod tačkom 1.

- krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) sve u vezi sa članom 30. i 180. stav 1. KZ-a BiH, te članom 41. stav 1. Dopunskog protokola I na Ženevske konvencije i članom 23. Haškog protokola.

Selmo Cikotić [REDACTED], radnjama pod tačkom 2.

- Krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) i b) sve u vezi sa članom 180. stav 1. KZ-a BiH, te članom 41. stav 1. Dopunskog protokola I na Ženevske konvencije i članom 23. Haškog protokola.

Selmo Cikotić radnjama pod tačkom 3.

- Krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) i b) sve u vezi sa članom 180. stav 2. KZ-a BiH, te članom 41. stav 1. Dopunskog protokola I na Ženevske konvencije i članom 23 Haškog protokola.

**TUŽILAC
TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE**

*Predmetna optužnica bila je podignuta protiv tri osobe. Sud BiH odbio je optužnicu u odnosu na jednog osumnjičenog, te se taj osumnjičeni ne navodi u redigovanom činjeničnom opisu.